

teriors en el Catàleg del Sr. Bofill, 1905, però d'aquests 15 no es té notícia de que s'hagin tornat a citar d'Àfrica. Tot lo qual fa concloure a l'autor d'una tant necessària com oportuna rectificació, que hi ha moltes probabilitats per a creure que les últimes 15 espècies són realment espanyoles i que és molt fàcil que les altres 11 (àdhuc que trobades posteriorment en Àfrica), en ésser descrites, ho foren sobre tipus de Catalunya, com una d'elles *Nomada antigana*.

L'autor cita els noms d'aquestes 26 espècies, però jo m'excuso de fer-ho per que són com ja he dit en el Catàleg del Sr. Bofill. Acabaré dirigint al Sr. Dusmet un mot castellà gràfic i alentador, com un crít encoratjador al company del que s'espera sempre eficaç auxili: «¡dale!».—A. CODINA.

Algunos Trechus (Duvalius) (COL. CARAB.) de la província de Tarragona. Ricardo Zariquiey. Boletín de la R. Sociedad Española de Historia Natural. T. XX. -Núms. 5-6 (Mayo-Junio), 1920, p. 195-8, 3 fig.—L'autor, un altre estimat company, afortunat en llurs interessants descobertes en coleopterologia hipogea i espeleològica catalana, descriu en aquesta nota una nova espècie i una nova subespècie de *Trechus*: *T. (Duvalius) Vilasecai* n. sp. descrit sobre 2 exemplars, mascle (tipus) i femella recollits per A. Guimjuan en la cova de Pratedip (31. XII. 18) a uns tres quilòmetres de Colldejou, sobre la Muntanya Blanca, a 370 s/m. i dintre de la propietat d'En Pellicer i Domènec, de Reus, és dedicada al seu amic i company En Salvador Vilaseca amb qui realitzà l'exploració de l'esmentada cova; i el *T. (Duvalius) Berthae* subsp. *Bolivari* descrit sobre un mascle recollit per ells i sobre tres exemplars capturats per En Cándido Bolívar de Madrid en l'excursió que acompanyat del Dr. Jeannel feu a la Cova Santa del Montsant i a qui dedica la nova forma. El tipus de la n. sp. roman en la col·lecció de l'autor i els de la n. subsp., en les de l'autor i la d'En C. Bolívar. Avaloren aquest treball tres bones figures del Sr. Benítez de Madrid dels *Trechus (Duvalius)* catalans, dues per a les dos noves formes i una del *T. (Duvalius) Berthae* de la Cova Gran de la Febró i una clara sinòpsis per a palesar les diferències entre la nova subespècie respecte de les dues formes tipus. Tot està minuciosa, detallada i primorosament exposat. — A. CODINA.

Sur l'existence et les facies de divers étages jurassiques dans la province de Tarragona (Catalogne). M. M. W. Killian et P. Fallot. Comptes Rendus de l'Académie des Sciences, Tom. 171, n.º 1 pag. 19-22. Paris.—Es aquesta nota un avenç per a l'estudi paleontològic de la comarca tarragonina del que solament tenen coneixement els autors per les dades que acompanyen als materials remesos pel Dr. Faura i Sans. Ab ells han pogut precisar l'existència de diversos nivells del juràssic català que fins ara havia sigut considerat com liàsic seguint les indicacions de Mallada:

queda distribuït aixís: Serra de Tivissa i Mas Ramé (Capsanes), liàsic i bajocià; Serra de Cardó, liàsic de fàcies espanyola, bajocià i batonià; Tivenys, liàsic, bajocià i cal'lovià.

Segueixen després unes consideracions i conclusions sobre cada un d'aquests nivells establint correspondències amb les formacions juràssiques dels Munts Universals de Logroño i amb les Balears on està verificant un estudi detallat M. P. Fallot.

El bajocià descobert és idèntic en cefalòpods al de les regions tirrèniques, Península Ibèrica, Mallorca i Africa septentrional que consisteix en l'associació de formes ammonítides de Suàbia i Normandia amb tipus mediterranis dels Baixos Alps.

Batonià. Noten que sempre es presenta aquest pis amb sa fàcies d'ammonits com a Tortosa però al cap de Salou hi ha un clap de fàcies mediterrània amb braquiòpods, cosa que no es troba ni a Andalusia ni als Munts Universals.

Cal'lovià. Les faunes de cefalòpods del cap de Salou i Font de Carla des corresponen a les trobades per Dereims a Terol.

El jaciment de Carlades demostra l'existència de les capes supra juràssiques de l'oxfordià i sequanià amb cefalòpods idèntics als del clàssic llit de la Muntanya Crusol. El kidmeridgià i titònic (portlandià) no tenen representants. — J. R. BATALLER.

Mapa geològic de España por las comisiones de Ingenieros de Minas y publicado por el Instituto Geológico Madrid 1919. Escala 1/1.500.000.— Després d'un espai de vintiset anys s'ha publicat la 2.ª edició d'aquest mapa amb la pulcritud que caracteritza al predit centre científic espanyol: com a mapa de conjunt de la Península és d'un valor indiscutible. S'han fet rectificacions respecte al miocènic de la depressió del Ebre, que afecten a Catalunya com també les correccions dels claps diluvials del Vallés i Penedès. Solsament hem de notar que la formació cretàica de la regió de Berga existeix en l'edició anterior, com també en el mapa gran (1:400.000) un error que va ésser rectificat per D. Lluís M.ª Vidal referent a un suposat granit eruptiu entre els dipòsits cretàics de les immediacions de Sant Julià de Cerdanyola, que es redueix a grans blocs de granit i d'altres formacions paleozoiques devallats per les impetuoses corrents del quaternari. (Mem. R. Acad. Cien. Art. Barcelona. 3.ª época Vol. VI n.º 18 pag. 253-256. Any 1907). En la present edició s'ha fet cas omis d'aquesta rectificació havent-se assenyalat una nova erupció granítica, és a dir, s'ha duplicat l'error, i per l'escala a què està fet el mapa aquest fenomen no es podria representar.

Respecte a altres regions, res podem dir, per no ésser de nostre domini, solament notarem que el clap terciari de la vall d'Albaida (València) no pertany al pliocènic, com figura en totes les edicions, sino al miocènic